

Bruksela, 5 lipca 2024 r.
(OR. en)

11959/24

LIMITE

FISC 154
ECOFIN 839
ONU 90

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Stanowisko Unii Europejskiej i jej państw członkowskich przeznaczone na drugą merytoryczną sesję komitetu ad hoc mającego sporządzić dokument określający zakres ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych o międzynarodowej współpracy podatkowej (Nowy Jork, 29 lipca – 16 sierpnia 2024 r.)

Stanowisko Unii Europejskiej i jej państw członkowskich przeznaczone na drugą merytoryczną sesję komitetu ad hoc mającego sporządzić dokument określający zakres ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych o międzynarodowej współpracy podatkowej (Nowy Jork, 29 lipca – 16 sierpnia 2024 r.)

Unia Europejska i jej państwa członkowskie odnoszą się do wspólnego stanowiska z 25 kwietnia 2024 r., które zostało przedstawione jako ogólne oświadczenie podczas pierwszej sesji merytorycznej w Nowym Jorku. Niniejsze stanowisko określa nasze zasady przewodnie dotyczące ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych o międzynarodowej współpracy podatkowej. Chcielibyśmy, by zasady te zostały również odzwierciedlone w dokumencie określającym zakres tej konwencji.

Doceniamy starania prezydium i jego przewodniczącego na rzecz przygotowania projektu dokumentu określającego zakres konwencji na drugą sesję komitetu ad hoc. W szczególności doceniamy znaczny wysiłek włożony w opracowanie projektu dokumentu określającego zakres konwencji, który może stanowić podstawę naszych negocjacji.

Nasze podejście opiera się na chęci promowania na szczeblu ONZ efektywnego i skutecznego procesu w dziedzinie międzynarodowej współpracy podatkowej, który pomoże nam wspierać stabilność i pewność w ramach międzynarodowej struktury podatkowej. W tym kontekście dokument określający zakres ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych o międzynarodowej współpracy podatkowej ma kluczowe znaczenie dla sprecyzowania i określenia przyszłych prac, w tym zobowiązań na wysokim szczeblu i zasad proceduralnych. Ponadto mamy nadzieję, że komitet ad hoc będzie dążyć do zbliżenia stanowisk, znalezienia wspólnej płaszczyzny porozumienia i wspierania wzajemnego zrozumienia.

Ogólnie rzecz biorąc, dokument określający zakres konwencji powinien w jaśniejszy sposób opisywać procedury, które będą stosowane przez międzyrządowy komitet negocjacyjny, podobnie jak miało to miejsce w ramach innych procesów ONZ. Ponadto uważamy, że jasność co do charakteru konwencji ramowej jako traktatu międzynarodowego zwiększyłaby wspólne rozumienie tego procesu.

Ponownie podkreślamy znaczenie podejmowania decyzji w oparciu o konsensus. O ile dokument określający zakres konwencji zawiera zobowiązania prawne lub konkretne zobowiązania polityczne, należy wyraźnie uwzględnić proces decyzyjny. Z myślą o osiągnięciu powszechnie akceptowanego rezultatu, promowaniu skuteczności i ochronie stabilności międzynarodowej struktury podatkowej, zdecydowanie opowiadamy się za procesem decyzyjnym opartym na konsensusie w odniesieniu do negocjacji i przyjęcia tekstu konwencji ramowej i protokołów do niej.

Naszym zdaniem kluczowe będzie zapewnienie, by dyskusje i powiązane prace nad omawianymi kwestiami były w jak największym stopniu komplementarne i skoordynowane z pracami prowadzonymi na innych forach międzynarodowych. Powinniśmy unikać niespójności lub podważania wyników tych prac, czy też niezamierzonego tworzenia nowych kwestii spornych lub rozbieżności. Zarówno w przypadku zobowiązań zawartych w konwencji ramowej, jak i wszelkich zobowiązań dotyczących ewentualnych wstępnych protokołów, należy unikać treści sprzecznych z tematami już negocjowanymi na innych forach międzynarodowych lub z tematami, w odniesieniu do których istnieją już normy uzgodnione na szczeblu międzynarodowym. W trakcie swoich prac międzyrządowy komitet negocjacyjny powinien brać pod uwagę potencjalne synergie i wykorzystywać istniejące narzędzia, atuty, wiedzę fachową i komplementarność licznych instytucji i procesów zaangażowanych we współpracę podatkową na szczeblu międzynarodowym, regionalnym i lokalnym.

Wyrażamy obawy dotyczące umieszczenia w dokumencie określającym zakres konwencji odniesienia do równoczesnego opracowywania wstępnych protokołów. W tym względzie przywołujemy sformułowanie użyte w sprawozdaniu Sekretarza Generalnego na temat promowania inkluzywnej i skutecznej międzynarodowej współpracy podatkowej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, w którym stwierdzono: „Jeżeli istnieje wystarczające porozumienie co do niektórych działań, niektóre z tych protokołów mogłyby zostać wynegocjowane w tym samym czasie co konwencja ramowa”. Opcję tę zasugerowano jedynie jako potencjalny kierunek działań i w taki sposób powinna ona zostać odzwierciedlona w projekcie dokumentu określającego zakres konwencji.

W związku z tym przypominamy, że do czasu zakończenia negocjacji w sprawie konwencji ramowej nie należy omawiać żadnych wstępnych protokołów. Po zakończeniu negocjacji można opracować – w rozsądnych ramach czasowych – jedynie ograniczoną liczbę wstępnych protokołów. Ramy czasowe wymagane do przeprowadzenia negocjacji w sprawie tych protokołów powinny zależeć od liczby protokołów i od tematów, których dotyczą. Jeden termin na finalizację wszystkich protokołów jest nierealistyczny. Protokoły te powinny koncentrować się na obszarach, w których wypracowano najszerzy konsensus, i unikać tematów kontrowersyjnych. Należałoby zatem najpierw ocenić stosowność niektórych tematów, aby ustalić, które z nich powinny być przedmiotem dalszej analizy.

W związku z tym uważamy, że główna decyzja w sprawie opracowania protokołów, jak również decyzja dotycząca ich treści, liczby i terminu przyjęcia, powinny zostać podjęte przez międzyrządowy komitet negocjacyjny.

Należy pamiętać, że opracowywanie protokołów w trakcie negocjowania konwencji ramowej stanowiłoby nadmierne obciążenie dla zasobów państw członkowskich.

Zobowiązania zawarte w dokumencie określającym zakres konwencji powinny zostać podjęte na wysokim szczeblu, zawierać wyjaśnienia oraz być komplementarne w stosunku do już istniejących zobowiązań. W związku z tym proponujemy uwzględnienie mobilizacji zasobów krajowych, budowania zdolności i wspierania przestrzegania przepisów prawa podatkowego. Biorąc pod uwagę, że to do tej pory wśród państw członkowskich ONZ nie wypracowano wspólnego rozumienia niektórych pojęć, o których mowa w projekcie dokumentu określającego zakres konwencji, istnieje potrzeba ich jasnego określenia w tym dokumencie.

Dokument określający zakres konwencji powinien odzwierciedlać fakt, że nie przesądza on o wynikach prac komitetu negocjacyjnego, i powinien wyjaśniać, że prace komitetu negocjacyjnego powinny opierać się na merytorycznej analizie technicznej przeprowadzanej przed rozpoczęciem prac nad wszelkimi potencjalnymi środkami w sposób ukierunkowany i efektywny. Ponadto należy rozważyć zastosowanie innych instrumentów poza protokołami (np. najlepszych praktyk lub prawa miękkiego).